
NIEPRZEKAZITELNY (1) *ai*

nieprzekazitelny a. nieprzekazytelny.

I pl f nieprzekaziteln(e)mi.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. przekazytelny.

Taki, który nie ma przeszkód, który nie podlega zepsuciu, niezmienny, trwały; ciągły, nieustanny: Bo wlfyftek okrag ziemie/ przezroczyftą był oświecan światłością/ y nieprzekazytelnemi sprawami [non impeditis operibus; w nieprzekáżonych robotach WujBib] był trzyman á záchowan. Leop Sap 17/19.

Cf [NIEPRZEKAŻONY]